

DE KANJERTRAINING NOGMAALS OP DE KORREL!

In dit artikel wordt nogmaals stilgestaan bij het kwalijke van de Kanjertraining, dit keer aan de hand van de praktijk

drs. J.G. Hoekstra

Helpers weg, tweede ronde

Dit artikel is in iets andere versie verschenen in het Magazine van B&O

“Intro”

'Effecten van de Kanjertraining op Emotionele Problemen, Gedragsproblemen en Klassenklimaat' - zo luidt, veelbelovend, de Nederlandse vertaling van de titel van het proefschrift van mevrouw Lilian Vliek, medewerkster van de Stichting Kanjertraining in Almere. Het betreffende proefschrift is op de site van deze stichting te vinden en voor ieder gratis te downloaden. Wie na downloaden de moeite doet het proefschrift te lezen, zal al snel tot de ontdekking komen dat de in het boekje 'Soep van Keistenen', met name vanuit Bijbels perspectief geuite kritiek op deze training als zodanig en op het gebrek aan wetenschappelijk gehalte in het bijzonder nog steeds volledig rechtop staat! Op de training is, zou je daarom kunnen stellen, dan ook (nog steeds) de uitdrukking van toepassing: veel beloven weinig geven doet een gek in vreugde leven. Immers, naast de terecht en (vanuit juridisch oogpunt) rechtmatig te noemen geuite kritiek laten de signalen uit de praktijk schrijnend het *negatieve* qua effecten zien - en dat op meerdere fronten! Het moet dan ook, eufemistisch gezegd, een vergissing van formaat genoemd worden dat

iemand op een proefschrift van dergelijke ondeugdelijke kwaliteit (de kwalificatie wetenschappelijk mag hier zeker niet gebruikt worden) heeft kunnen promoveren en dat ondanks onderbouwde protesten van ondergetekende en de onderwijspsycholoog drs. Bob van der Meer tegen deze promotie aan het hoogste adres van de Universiteit van Utrecht. Hoewel dit protest de nodige commotie te weeg bracht, heeft men desalniettemin toch om niet kenbaar gemaakte reden(en) uiteindelijk gemeend mevrouw Vlieg de doctorstitel te moeten verlenen. Dit doet niet alleen twijfel rijzen bij het wetenschappelijk niveau van de faculteit geesteswetenschappen van de genoemde Universiteit, maar zeker ook bij de onpartijdigheid én competentie van de promotors en verdere betrokkenen. Zoals bekend, is drs. Van der Meer juridisch bedreigd met en ondergetekende daadwerkelijk geconfronteerd met een kort geding en dat vanwege openlijk gefundeerde kritiek op en kanttekeningen bij de training en het instituut in de breedste zin van het woord. Vanuit de laatste omstandigheid is de directie van de Stichting Kanjertraining 'uitgedaagd' tot een publieke wetenschappelijke discussie over de validiteit van de door haar aangeboden training (en van daaruit de ondeugdelijkheid van het genoemde proefschrift). De nieuwe directeur, dhr. B. Riet, heeft tot tweemaal deze uitdaging - zonder opgaaf van redenen - afgeslagen.

“Helpers weg...”

Het tot nu toe gestelde vormt de reden voor dit artikel met, bewust gekozen, als titel: helpers weg, tweede ronde. Onder die noemer wil ik (met in achtning van anonimiteit) kort ingaan op enkele van de tot nu toe binnengekomen, soms schrijnende, praktijkervaringen met deze door de stichting zelf via het Nederlands Jeugdinstituut voluit aangeprezen training (vergelijk de mededeling hieromtrent in de Nieuwsbrief van B&O van juni 2016) in relatie tot de titel van het proefschrift en 'de claims' van de stichting in deze.

‘Het duurde niet lang voor ik met de te geven lessen ernstig vastliep.’

Het meest vers in het geheugen ligt me een toegezonden mailwisseling (met een hulpverleningsinstantie op het terrein van pesten) die melding maakte van een jongetje dat gemeend had zichzelf van het leven te moeten beroven onder achterlating van het bericht niet langer 'konijn' te willen zijn. Dan was daar de mededeling van een ouder over de ervaring van haar kind met de training. Onder de noemer 'vertrouwen' was het bont en blauw thuisgekomen omdat medeleerlingen over de billen hadden moeten lopen. Wie denkt dat

na melding van dit voorval in 'Soep van Keistenen' deze 'vertrouwensoefening' uit de training zal zijn gehaald, vergist zich. Onlangs ontving ik van een docente van een lagere school een alarmerende mail waarin ze haar ongemak en... ongenoegen met betrekking tot de training uitte onder andere met vermelding van de genoemde oefening die zij dan bij kleuters zou moeten toepassen. Als een van de velen heeft ze haar moeite met de training bij de directie kenbaar gemaakt, maar werd er geluisterd? Op de site Bijbels perspectief treft u een door haar geschreven kort verslag aan dat boekdelen spreekt en herkenning oproept als het gaat om in 'Soep van Keistenen' genoemde bezwaren e.d. (Kijk onder 'verslag docent'.)

Een docente vertelde dat op haar school de training schoolbreed wordt toegepast en op de vraag naar de *effecten* antwoordde ze dat er niet alleen niets was veranderd in het gedrag, maar het er alle schijn van had dat leerlingen een nog beroerder gedrag gingen vertonen (vergelijk hier de constatering van één van de aangehaalde onderzoeksbronnen in 'Soep van Keistenen'). Een schooldirecteur beaamde de genoemde constatering en op de vraag waarom men dan toch met de training doorging, antwoordde hij dat er inmiddels een bedrag van tenminste een gemiddelde middenklasse auto voor de training was betaald, 'dan stop je niet zo maar'. Ik moest denken aan de reclame van een brillenbedrijf in ons land waaraan een bekende volkszanger meewerkt die na aan-

Wie is eigenlijk de vlerk?

koop van zijn bril te horen krijgt: 'en bevalt hij niet dan brengt u hem gewoon terug!' Die coulance kent de Stichting Kanjertraining (helaas) niet! Sterker, een docent vertelt dat kritiek op de training door de Stichting zelf wordt afgedaan met: 'dan wordt de training niet goed gegeven'.

Kijken we nog naar een paar effecten vanuit de praktijk. Een (eerder genoemde) docent vertelt over een ervaring in de kleuterklas. Aan de hand van het verhaal worden de training kenmerkende karakters toegelicht. Een van de kleuters uit een probleemgezin merkt ongevraagd op dat hij dan wel de vlerk (pestvogel) moet zijn. Toen ik aangaf dat de training dus stigmatiserend werkte, kon zij dit slechts beamen. Het kind werd al snel de vlerk genoemd door de andere kinderen. Waar ligt hier de grens tussen stigmatiseren en... discrimineren? Een ouder vertelde dat haar kind bij het op school komen achter zich naar hem toe kinderen luid hoorde fluisteren 'konijntje, konijntje'... één medeleerling had voor hem een wortel meegenomen...! Mogelijk dat de Stichting ook hier als antwoord zal geven dat de training dan niet goed wordt gegeven....

Wie is eigenlijk de vlerk?

“En de ouders?”

Er zijn ouders die hun ongenoegen uiten bij de schooldirectie, sommigen vragen onder andere bij Bijbel en Onderwijs om advies. Drie voorbeelden. Een ouderpaar gaf aan dat zij, samen met nog enkele ouders, gefundeerde kritiek aan het adres van de directie hadden geleverd en niet wilden dat hun kinderen nog langer aan deze trainingspraktijk zouden worden blootgesteld. Uiteindelijk is dit ouderpaar gedwongen geweest hun kinderen naar een andere school te sturen. Een middenklasse auto schrijf je nu eenmaal niet binnen een jaar af, en 'gewoon terugbrengen' was/is onmogelijk, toch?

Minstens zo schrijnend was het voorbeeld van het ouderpaar dat uit principiële overwegingen pas voor het reformatorisch lager onderwijs hadden gekozen en juist op die reformatorische school geconfronteerd werd met de Kanjertraining. Dit ouderpaar gaf bij de directeur aan dat zij niet wilden dat hun kinderen de training zouden volgen. Een onverkwikkelijk touwtrekken begon, waarbij uiteinde-

lijk ook op advies de ROV (Reformatorische Ouder Vereniging) werd aangeschreven. De laatste blijft tot op vandaag het antwoord schuldig, de directeur echter moest het beroep op artikel 23 van de grondwet

en het beroep op de door de Stichting Kanjertraining bij het Nederlands jeugdinstituut gedeponeerde contra-indicaties erkennen en de kinderen behoeven de training niet langer te volgen. Minder fortuinlijk was het ouderpaar van een Vrijgemaakte school in het Noorden van ons land dat te horen kreeg, dat als het kind niet meedeed, de school niet het predicaat van 'kanjerschool' zou krijgen...

“Een greep”

Het is maar een greep uit de vele praktische loocheningen van een positief effect van de training op emotionele problemen, gedragsproblemen en klassenklimaat. Triest is zondermeer, dat - om even bij het begrip 'greep' te blijven - christelijke scholen (van alle denominaties), directies, onderwijzend personeel en ouders in deze de stelling lijken te hanteren zoals verwoord in de uitdrukking 'God zegene de greep'. Maar daar zit hem nu juist de crux! Kan God zegenen wat in strijd is met Hem en zijn Woord? Een directeur merkte (vrij weergegeven) op: 'ik laat zaken liggen en gooi er een christelijk sausje over'. Hoe naïef is zo'n stellingname! Minstens zo naïef blijkt men op reformatorisch terrein, waar men als tegenhanger al vaker gaat voor de uitgesproken occult gebaseerde Rots en

en Watertraining. Daarom een dringende oproep aan het ROV om dit soort trainingen aan haar leden ten stelligste te ontraden!

Laten kerken (en predikanten) hier ook niet steken vallen? Hebben zij in deze nog greep op de realiteit en verantwoordelijkheid? Vanuit kerkhistorisch perspectief mag en moet gesteld worden dat de Vrijgemaakte scholen (en kerken) in deze kwestie de greep op hun verleden totaal verloren lijken te hebben. Zij lijken maar al te druk met een inhaalslag op het terrein van vrijzinnigheid!

En het ministerie van OCW? Hebben zij in deze nog steeds geen greep op wat zich voordoet? En het NJI? Heeft zij in haar advies e.d. überhaupt greep op openheid en eerlijkheid?

En u als directeur? Docent? Ouder? Hebt u nog greep op wat christen zijn in de praktijk inhoudt?

Het zal je kind maar zijn dat zichzelf van het leven berooft, zich vlerk noemt, met bont en blauwe billen thuis komt, voor konijn wordt uitgemaakt en een wortel krijgt aangeboden... Het topje van

HET NJI WERKT AAN DE KWALITEIT

VAN DE JEUGDSECTOR ??????

'Ik vind het schrikbarend dat dit soort praktijken kritiekloos worden toegepast terwijl we als christelijke school zoveel waardevollers kunnen bieden: wie mag je zijn/worden in Christus?'

de ijsberg? Vast en zeker! Is er een student psychologie die de greep durft te wagen om een thesis of proefschrift te schrijven over de negatieve effecten van deze en dergelijke trainingen op basis van een grondig en wetenschappelijk verantwoord onderzoek?

“De ring”

Durf de ring in te stappen! Nemen we de handschoen op! Het gaat hier wel om het welzijn van het kind! Realiseren we ons hoe God het kind koestert?

Geachte heer Riet bij deze nogmaals de uitnodiging voor een open publieke wetenschappelijke discussie en neemt u vooral - in plaats van een jurist - dr. Vliek mee!

Ouders realiseer u dat u het volste recht hebt om uw kind bij deze training weg te houden. De school zal een voor u acceptabel alternatief hebben te bieden. Leerkracht realiseer u dat de Stichting Kanjerinstituut contra-indicaties

noemt op basis waarvan de training niet gegeven *moet* worden: ouders, leerkrachten en kinderen moeten namelijk achter de training staan.

Bijbel & Onderwijs roept een ieder op om ervaringen in deze te delen - samen staan we sterk(er). Helpers weg, tweede ronde...

GIJ GEHEEL ANDERS...

‘Is het als christelijke school niet onze verantwoordelijkheid om naar een steviger fundament te zoeken?’

Bijbels perspectief

info@bijbels-perspectief.nl
www.Bijbels-perspectief.nl